

СТРАЖИТЪ

Разбрахме.

КАЛОЯНЪ

Когато всичко бжде
свършено - известете ми
съ удара на гонга. Азъ ще
разбера. / стражитъ излизатъ /

КАЛОЯНЪ / разхождайки се гнѣвно /

Мене да измаматъ!
Задъ гърба ми интриги да плетатъ
и азъ нищо да не подуша...
Аспиета! Аспиета! Печестиви измамнико!
До основи ще разруша предателския ти
градъ! Камъкъ връзъ камъкъ да се не
запази!

И ти, свѣтлоокый, съ лице на светецъ,
ще разберешъ колко е опасно да се
мами Калояна...

Само смъртъта ще измие позора на
невѣрната ти душа...

/ грабва нѣщо отъ масата и го
хвърля на земята /

Какъ можахъ азъ, предвидливиятъ, да
повѣрвамъ на кръцка дума, да се осланя на
рицарска честъ? *вѣрния*

ЦАРИЦАТА / навънъ едновременно съ
Калояна /

О! Той заповѣда да го убиятъ...

Тежко ми...

Сърдцето ми ликува - азъ съмъ
отмъстена!

И все пакъ тъй страшно ми става -
Балдуинъ е невиненъ! Спасете го!

Нищо не може вече да го спаси...

Колко грѣшна и черна е моята душа...

Ще намѣри ли покой отъ този денъ на-
татъкъ?

КАЛОЯНЪ *директно записанъ /*

~~Шѣмнишѣ~~ Гърцитѣ оттеглятъ съюза си
тъкмо тогава когато бѣхъ готовъ за
бранята съ латинитѣ.

Измамници! Ще ме запомнятъ!

Не е вече добъръ царъ Калоянъ!

Никой вече отъ сега нататъкъ не
ще види пощада отъ него...

/ влиза единъ прислужникъ съ
писмо въ ржка /

ПРИСЛУЖНИКЪТЪ *Азъ съмъ прислужникъ
на Калоянъ*

Уловили нѣкакъвъ странникъ-монахъ
по пътя къмъ Карвона. Ужъ пътувалъ
къмъ ~~Будинъ~~ Будинъ градъ, а го хванали,
че ~~нами~~ проводиачитѣ си. Искаль да вземе
куберъ за Константинополь. Претърсили
го и намѣрили това писмо, запечатано съ
прѣстена на императора. Затова решили
да го донесатъ на тебе, царю честити.